

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica Dedicacionis Ecclesiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

prius vivat vitam iustorum! Sic enim sine dubio
fient novissima mea horum similia. Quod donet
Dominus JESUS, impetret cum omnibus San-
ctis MARIA.

DOMINICA

Dedicationis Ecclesiæ.

1. *Hodie huic domui Salus facta est.* Luc. 19.

Quotiescunque communicas Sanctissimo
Sacramento, toties totum hunc Actum
qui de Zachæo & Christo Domino hodie legitur
in Evangelio, repræsentari cogita, ita ut tu qui-
dem Zachæi, Christus verò suam personam gerat.
Itaque audi, quid Christus Zachæo, id est, tibi
loquatur. Hodie salus huic Domui facta est.
Grandis sane & summi momenti attestatio;
quam si cui audire contingat, nihil amplius quod
desideret in hac vita habet, tantum ut bonum
istiusmodi omni diligentia conservare curet.
Etenim quæ dulcior Consolatio esse potest,
quam hæc? si quis sibi & de se dici à Christo au-
diat in corde & conscientia. Hodie huic domui
salus facta est. O quàm festinè descendere de-
beres Zachæe ex arbore! quàm avide quærere
deberes, ut videas JESUM Christum? quàm gau-
denter illum domo excipere? quàm liberaliter
te cum illo gerere? Fac ista, & sine dubio audies,
quod audivit Zachæus; Hodie Salus &c. etenim
cum Sanctissimum Sacramentum salutem ipsam
contineat, si domus tua non erit indigna salute,
certè hoc ipso, quod Sacramentum tantum reci-
pis, ipsam salutem recipis.

2. Za-

g. Dicitur
bicki
opert. arce?
TOMUS III
N. V
58

RA
divit
man
Zach
aliqu
non
sum
abiif
fed C
tus f
ente
sed S
studi
chæu
mult
legit
etian
nullu
quod
forte
quæ
est;
tiaru
sunt.
Chri
tant
non
cogi
mag
Chri
Chri

2. Zachæus, & ipse dives, quærebat videre

JESUM.

RAra istiusmodi curiositas in Divitibus, ut scilicet quærant videre JESUM. Quid enim divitibus & JESU? divitibus, inquam divitias amantibus. Hujus rei exemplum aliud ab ipso Zachæo, non invenies in Evangelio. Invenies aliquem divitem qui in Christum casu inciderit, non quæsivum, ab ipsoque ut se sequeretur justum at possessionum multarum amore victum, abiisse tristem. Matthæus equidem dives fuit, sed Christum non quæsivit, justus tamen & vocatus secutus est. Reges item seu Magi ab Oriente venientes, quæsierant quidem Christum, sed Stella ducente & docente. At qui sponte, & studiosè quæsierit Christum videre, solus Zachæus legitur. Verum est, Herodem quoque à multo tempore optasse JESUM videre; sed non legitur quæsivisse, quamvis dicitur optasse; idè etiam quamvis Christum vidit, tamen ab illo nullum verbum audivit. Quid est ergo causæ, quod tam pauci divites quærant JESUM videre? forte nonnulli eorum sunt qui cupiant, sed qui quærant non sunt multi, ut dixi. Causa prima est; quia non amant JESUM; amore enim divitiarum pleni cum sint, Christum amare non possunt. Patet id in illo adolescente, qui abiit à Christo tristis. 2. Quia se egere Christo non putant; quo autem quis non eget, illud omnino non quærit. 3. Quia nihil omninò de Christo cogitant sublime & concipiunt: Nam cum nihil magnificum putent, nisi quòd terrenum est, in Christo autem nihil terrenum sit, sequitur ut de Christo grande nihil opinentur, quia intendunt

Y a

& oc-

& occupantur divitiis suis quærendis & augendis, & ita à Christo quærendo impediuntur, ita, ut etsi velint non possint quærere JESUM, divitiis quærendis occupati; JESUS enim in cælo, opes in terra; ergo illi moveri deberent duobus modis contrariis simul, quod non potest fieri.

4. Quia gravati sunt & onusti; JESUS autem in cursu celer est, non facilè quis illum invenire & assequi onustus potest. 5. Non norunt, immò & dedignantur ea loca audire, in quibus JESUS invenitur. Locus Christi & Stabulum, Præsepe, Crux, Paupertas, Contemptus, Vitæ asperitas, Persecutio, Tribulatio; Beati enim pauperes Spiritu &c. & quis Divitum hæc non horreat?

6. Divites & omnes opum amatores staturâ pusilli sunt: hoc patet; quia solam terram attingere possunt, cælestia mente agitare nullo modo prævalent; quod quidem valerent si altiores essent. Cum ergo sint pusilli, altiora quærere nolunt, sed dicunt; Quæ in terra sunt, vix invenimus cum labore, quæ autem supra cælos sunt, quis investigabit? 7. Divites & pacem habentes in substantiis suis, habent aspectum vitiatum, & uno tantum terrenorum colore imbutum: ita ut nihil possint videre, nisi quod terrenam speciem habeat; Cum verò JESUS totus sit cælestis homo, ad illum aspirare illi non possunt videndum: eo modo quo quis natus in tenebroso carcere & ita educatus, ut lucem nunquam videret, nunquam de luce meridiana cogitaret, neque solem quæreret. Ex his similibusque causis patet, quia divites ad quærendum JESUM rarissimi se conferunt.

g. Divit
 bick
 oper: arcel
 Tomus III
 N. V
 58

3. *Princeps Publicanorum, & ipse dives, quærebat
videre JESUM.*

ECce publicani & peccatores, præcedunt nos ad Regnum Dei, & quærunt JESUM videre, nocturæ solem, Filii præsentis sæculi, Patrem manentem in cælis, & Patrem futuri sæculi requirunt. Jam autem Filii regni, Filii lucis, de JESU quærendo, vel nihil, vel parum laborant, ut omnino erubescere debeant Pietatem professi, quod palmam in fervore ad virtutes, ad carnis & sensuum mortificationem, ad frequentiam orationis concedant hominibus, quos terrenarum fluctus occupationum, tantum non demergit: Quis enim non erubescat, videns aut sciens, Magnates sub sericis suis horrere cilicio, cum ipsi sub veste horrida mollescant, lino vel bombyce ac serico.

4. *Non poterat præ turba.*

HÆc est infelicitas inter alias divitum maxima, atque causa, cur JESUM nec quærere velint, nec si velint, possint. Turba scilicet, quæ impediuntur; nec una tantum sed turbis turbarum. An non turba ingens, Curæ quotidianæ, quibus abundant Divites, de conservandis, augendis, tuendis, meliorandis bonis, operibus, possessionibus? An non turba, sollicitudo crescendi in fama, reputatione, honoribus? An non turba, Magistratus, quos ordinarie & gerunt & ambiunt Divites? An non turba, Amici & eorum voces, necessitates, preces promotionum, exactiones, quibus, nec si velis possis resistere, nedum de Deo, ipsis repugnantibus cogitare? An non turba, Reipublicæ Curæ, pericula, consilia, negotia, divitum capitibus impendentia? An

non turba? Respectus humani, timor iudicii & linguarum uniuersa illa idolorum legio. *Quid videtur? Quid dicent?* An non turba Adulationes omnium in omnibus etiam in malis? An non turba, Peccata tam sua quàm aliena, quæ tamen ab aliis sub diuitem protectione, vel eorum iussu, consilio, conniuentia fiunt. Quanquam, quid opus est enumerare, quæ sunt turbæ apud Magnates? diuitiæ & opulentiæ, magnitudo eorum, constat turbis, ita ut quantò plus turbarum tantò plus diuitiarum & magnitudinis censeantur habere. Turba pagorum, agrorum, Domorum, turba saccorum, nummis plenorum, turba thesaurorum, turba famulorum, turba palatiorum, amicorum mensarum, ferculorum, poculorum, delectationum, musicorum, adulatorum, curruum, equorum, canum, hæ turbæ premunt diuitem. Quid ergo novum si non possunt IESUM præ turba diuites videre? imò præ tantis turbis, mirum potius esset, si possent. O quanta commiseratione digni sunt diuites miseri tantis turbis! quàm fides opus haberent Mareschalcis, qui has turbas arcerent! sed infelices, cum omnibus turbis, eorum palatia pateant, etiam insidiis, venenis, detractionibus, hostibus, mortibus, Soli ad illos Veritati, Virtuti, Pietati, Deo, clausa est janua. Exeat Aulâ qui valet esse pius.

5. *Ascendit arborem Sycomorum.*

EN remedium Diuitibus, si quando IESUM videre, turbam superare, pusillitatem supplere velint, nullum est aliud, quàm arborem id est lignum Crucis amplecti & ascendere. Hæc enim est lignum stultitiæ, de qua Apostoli; Nos, ait,

g. Druze
bicki
oper. arcel
Tome III
N.V
58

ait, pu
scand
est, An
um,
scend
sumq
effica
virtut
vince
facile
famæ
facien
lingu
mirat

DI
desce
spect
suam
decid
ergo
spont
contr
Optim
re, qu
faciun
bona
mus i
mus f
conte
retine
discu

ait, prædicamus Christum, crucifixum Judæis scandalum, gentibus stultitiam vel quod idem est, Arborem stultitiæ & contemptus respectuum, irrisionum, oblocutionum humanarum ascendere, & ex ea turbam omnem superare, Jesumque speculari. Nihil omnino hoc remedio efficacius, non solum divitibus sed omnibus ad virtutem tendentibus. Licet respectus humanos vincere, ex parte, & valde est difficile, & valde facile sit divitibus. Difficile, quia valde attractum famæ sentiunt; facile, quia vix quisquam iis in faciem dicere quid audeat; & si semel superent linguas, fere postea silentium indicunt, & admirationi sunt potius quam vituperio.

6. Zachæe festinans descende.

Divitum (quanquam omnium hominum) est mos ut in ascendendo valde festinent, in descendendo valde testudinei sint, licet re ipsâ spectatâ, tardissimè soleant (contra voluntatem suam) ascendere, facillimè autem, levi impulsu decidere magis, quàm descendere. Christus ergo Zachæum monet ut festinet descendere sponte, ne cogatur decidere dejectus. Quod contigit Lucifero, qui velut fulgur decidit. Optimum enim consilium est, hoc opibus facere, quod illæ nobis facturæ sunt aliquando. Quid faciunt nobis opes, & totus mundus ejusque bona in morte? deserent nos; hoc ergo faciamus iis ante mortem, saltem affectu; & faciamus festinè, quia facilius est omnino omnia contemnere vel modicum ad aliquid affectum retinere: quâ in re, melior est experientia quam discursus.

Y 4

7. Hodie

7. *Hodie oportet me in domo tua manere.*

ADverte Causas propter quas oporteat JESUM in domo nostra manere. Dignum enim omnino est considerare, quod dicit Dominus JESUS Zachæo, incumbere sibi necessitatem manendi in domo ejus. Si enim diceret, Expedire Zachæo, ut se domo suâ excipiat, facile esset causas investigare; at cum dicit id sibi oportere & expedire, dignum est ut rationes inquiramus & perpendamus. Primum ergo sciendum Deum bonorum nostrorum non egere omnino. 2. Sciendum Nos sine Deo ac Christo nihil posse facere; quæ duo, mirabilia reddunt Christi verba illa ad Zachæum: Oportet me hodie. Sed tamen hæc ipsa duo ostendunt, cur Christum oporteat domi nostræ & Zachæi manere. Non enim illum oportet manere quia eget, sed quia nos illo inhabitatore egemus; & quia sine ipso nihil sumus, & nihil possumus. Eo planè modo, sicut oportet lucem esse in aère, Spiritum sive aërem in animali, animam in corpore, medicum apud infirmum. Quanquam etiam lux, eget aère tanquam subjecto; itemque animâ corpore tanquam comparte. JESUS autem, domo nostrâ nihil omnino eget; sed ad declarandum bonitatem suam, & illud, quo tenetur benefaciendi nobis desiderium, id quo nos egemus, ut ab ipso obtineamus, se egere dicit, & nostram necessitatem, suam facit. Sic dicit medicus, oportet me adire infirmum; Pater, oportet me visitare liberos; Dives, Oportet me eleemosynam dare pauperi; Rex, Oportet me defendere subditos; ideò Christus Paulo; Saule quid me persequeris. 2. Causa est; quia reveran non

G. DRUZ
Bick
oper. auct.
Tomas III
N. V
58

rano
apu
ernu
mun
Bon
eget
gust
dulc
stat
quæ
tura
se co
plo
nisi
prin
ita C
scer
hab
qui
stan
rent
cat,
mill
bat
is da
vulu
fillu
Zac
re co
Mar
refe
tuæ
cta,
dem

ra non est negandum, Deum egere aliquando ut apud nos maneat. v. g. ut apud Zachæum hodiernum. Natura enim bonitatis est, ut sit communicabilis, & communicativa sui; Eget ergo Bonitas, ut habeat cui se communicet; sicut vox eget auditu, à quo audiatur sapor gustu à quo gustetur. Quid enim prodest dulcedini quod dulcis sit, si nulli sit dulcis, si nullus ex ea gustat? Thesaurus invisus, Scientia abscondita, quæ utilitas in utrisque? Jam ergo cum Dei natura sit bonitas, sequitur quod egeat his, quibus se communicare possit. Id potest illustrari exemplo mulieris, lacte turgentia ubera habentis, quæ nisi lac præbeat infantibus, aut saltem illud exprimat, incommoditatem valetudinis patitur; ita Christus, lacte bonitatis habens turgentia viscera, si illud non tribuit alicui, incommodè sibi habere videtur. Quò facit illa antiquorum fictio, qui fingebant Deum quendam uberibus constantem, à quibus omnes suam substantiam sugerent. Et Clemens Alexandrinus Christum vocat, Mamillam Patris æterni; quæ quidem Mamilla, cum hodie plena lacte esset, perambulabat Jericho, quærens credo infantes, & in plateis dans vocem suam, ac dicens, Siquis est parvulus veniat ad me; cumque ibi in Sycomoro pumillum hominem vidisset, infantem rata, ait illi, Zachæe, festinans descende &c. tibi lac præbere cogor, turgeo. O dulcissima & fecundissima Mamilla Patris! quis det, ut etiam oculos tuos resectas super nos, & des nobis de lacte bonitatis tuæ gustare! Curremus post te ô mamilla Sancta, si id defeceris, memores uberum tuorum. Eadem ipsa Dei indigentia declarari potest exem-

plo mulieris parturientis : huic enim S. Chryso-
 stomus Deum comparat, dicens ; Deum præ de-
 siderio volendi nobis bene facere ; clamare in-
 star parturientis, & partum bonitatis ac miseri-
 cordiæ suæ in nos effundere volentis. Et sicut
 mulier si parturiat, & parere non possit, dolo-
 rem habet ; sic Deus quodammodo ipse torque-
 tur, quando ipse quidem nobis benefacere vult,
 at propter nostra impedimenta non potest ; pro-
 inde valde irascitur & minatur miseras magnas,
 imò infligit illis, qui illum in misericordia faci-
 endaprapediunt. Et hoc est illud quod D. Au-
 gustinus dicit, Peccatorem currere à Deo pla-
 cato ad Deum iratum. Et quod S. Chryso-
 stomus ait : Infernum à Deo ideò paratum esse, quia ho-
 mines nolunt ad cælum, id est quia à Deo nolunt
 accipere misericordiam, quâ salventur ; & ita
 minatur infernum, ne mittat ad infernum ; mi-
 natur miseriam, ut commendet & pretiosam fa-
 ciat misericordiam. O quanta est ergo homi-
 num cæcitas, & malitia, qui Deum crudelem esse
 cogunt, misericordem esse nolunt ! ô quanta
 Dei Bonitas, quæ ut se nobis obtrudat, miseri-
 am minatur, nisi bonitatem acceptemus ! ô Bo-
 nitas Sancta, parva sit ista miseria, si non ac-
 ceptemus te ? nam hanc ipsam declarare possu-
 mus ; immo ipse Spiritus S. declarat per similitu-
 dinem mercatoris divitis, merces suas exponen-
 tis, omnes ad emendum invitantis, & emptori-
 bus, ut emant sine auro & argento, suadentis ;
 imò etiam, ut de Sapientia dicitur, ancillas su-
 as ad invitandum mittentis. Contingit etiam hac
 in re Deo id, quod illi homini, qui fecit canam
 magnam ; at nolentibus venire invitatis, co-
 actus

G. Druze
 bicki
 operi accet
 Tomus III
 N. V
 58

etis e
 dum.
 pis, e
 tis.
 tutem
 CU
 lum h
 causa
 uti bo
 optab
 adder
 ideò
 sces ;
 tuam
 tium
 num
 tem u
 tum,
 latas
 ctum
 pidit
 grati
 jeciss
 buiff
 feciss
 domi
 se pri
 negle
 ascen
 credi
 su, t
 pend

ctus est, ex vicis & plateis compellere ad intrandum. Ad hoc ipsum facere posset simile aucupis, escas obijcientis, & aviculas capere volentis. Deus enim nos capere in liberrimam servitutem cupit, &c. *Vide num. Sequenti.*

8. *Hodie oportet me.*

Cupiebat Zachæus & quærebat Jesum videre quis esset; Jesus autem ostendit se apud illum hac vice velle manere. Latet haud dubio causa aliqua. Existimo ego, Christum voluisse uti bonâ illâ, quam illo Zachæo inesse & innasci optabat, dispositione & voluntate, & ignem igni addere in salutem, Vis cognoscere quis sim, & ideò quæris me videre? ex aspectu non cognosces; volo manere tecum hodie, ut tanto plùs tuam hanc curiositatem faciliùsque quam per otium me contemplando, cognoscas. Est hîc unum incredibiliter utile & necessarium, raro autem usitatum, & notum hominibus documentum, quantum intersit, primas gratias à Deo oblatas acceptare, qua de re cum alibi à me sit dictum, hîc, hoc solum dico. Immiserat Deus cupiditatem videndi sui Zachæo, hæc erat prima gratia, excitans: hoc desiderium si Zachæus abjecisset, non ille Christum vidisset, non domi habuisset, non restitutionem, non eleëmofynam fecisset, non denique Filius Abrahæ & salutem domui suæ factam audivisset. Ecce quantis bonis se privasset, si primam gratiam neglexisset. Non neglexit, imò quærebat videre Jesum, arborem ascendit, cooperatus est, consecutus est. Quis credidisset ex illo simplici desiderio vivendi, casu, temereque injecto & nato, tantas gratias pendisse! Et hoc est unum ex incredibilibus ar-

canis

canis maximum. Sed non est hîc locus, vide ali-
 bi. 2. Existimo Christum voluisse pudorem Za-
 chæo demere in se invitando; & suam ad ani-
 mas salvandas propensionem ostendere, doce-
 reque homines animarum curam habentes; nul-
 lam ut occasionem prætermittant, lucrandi ani-
 mas: potissimum verò, adhibendam esse Reli-
 giosorum morum Suavitatem, conversationem
 modestè hilarem, non tetricam & superbe gra-
 vem, cujus hîc specimen exhibuit luculentissi-
 mum Christus Dominus, dum quasi dissimula-
 tè quærendæ Zachæi Salutis consilio, invitat se
 ultro ad Zachæi domum, egere se domo ejus
 ostendit.

9. *Hodie oportet me &c.*

Considera quotuplex est hæc domus in qua
 oportebat Christum manere? Quadruplex
 est domus nostra. Una est Cœlum, 2. est Mate-
 rialis in qua habitamus, 3. Conscientia sive ani-
 ma, 4. Templum. In Cœlo, certum est Deum ma-
 nere; Nec de hoc etiam ambigi potest, quod cœ-
 lum sit domus nostra. De materiali domo, quan-
 tum egemus ut Deus in illa habitet, non est diffi-
 cile cogitare, sed quàm rarò in iis Deus habitet,
 quis potest sine dolore dicere. Contingit aliqui-
 bus domibus tam infelices esse, ut totis sæculis
 quibus stant, Deum incolam non habeant, non
 vitio Domorum, sed Dominorum. Quis scit in
 Civitate an aliquando domus una sit quam Deus
 incolat, non dubito quod habeat angulos ali-
 quos, sed quod totas domos, valde ambigo. In-
 ducitur aliquando & ingreditur illuc, sed ferè
 eodem die ejicitur. Deumque, humiles casæ,
 crebrius habent Deum incolam quàm superba
 ædifi-

g. Druze
 bick
 operi arcel
 Tomus III
 N. V
 58

ædifi-
 casan
 stat e
 exie
 dom
 nequ
 Quan
 quis
 Dei d
 esse n
 mur,
 & cu
 frequ
 Deo
 confi
 in iis
 ut qu
 rum
 men
 cia e
 hom
 inter
 quo
 bem
 sumu
 velin
 in ter
 temp
 nostr
 illis e
 tam
 git D
 incur
 stris

ædificia; raro enim humilem scelera subintrant
casam. Conscientiam esse domum nostram con-
stat ex illo Prodigio, qui dicitur ad se redisse, Ergo
exierat à se : Et anima à Christo comparatur
domui, quàm Spiritus immundus, cum septem
nequiores secum acceperit, repetit, & inhabitat.
Quam rarò apud nos in hac domo Deus sit,
quis dicet sine lacrymis ? Tempora esse domus
Dei certum est ; nostras etiam esse, aut debere
esse non dubium. Hic enim nascimur, hîc ali-
mur, hîc erudimur, hîc à sordibus lavamur, hîc
& cubamus sub somnum mortis. Has domos
frequentare debemus propter tractanda cum
Deo negotia, non propter colloquia, propter
consilia. Hæc templa idè sibi ædificari jubet
in iis locis, in quibus plures homines incolunt,
ut quia non potest vitio hominum, in singulo-
rum domibus manere (ut dixi supra) neque ta-
men velit omnes homines deserere, cum deli-
ciæ ejus sint esse cum filiis hominum, idè inter
homines jubet sibi templa ædificari, ut maneat
inter omnes, si non potest cum omnibus. Ex
quo discere debemus. 1. Quam frequentare de-
bemus templa nostra. Sed nos hodie tam iniqui
sumus, ut etiam hâc Domo Deum spoliatum esse
velimus, & eum ex illa exturbemus, quid enim
in templis non facimus? 2. Quantum ornandis
templis incumbere debeamus. Si omnes domus
nostræ, templa essent Dei, multos sumptus in
illis exornandis facere deberemus, noluit Deus
tam nobis esse molestus, paucas vel unam ele-
git Domum ut saltem illi ornandæ pro dignitate,
incumbamus. 3. Quam cautè in domibus no-
stris agere & degere debeamus, cum iter illas,
feu

feu

feu cum illis, vicinam Dei domum habeamus, quæ est veluti specula Dei ex qua ille contemplatur civium mores, & quæ fiunt, quæ dicuntur &c.

10. *Hodie salus huic domui facta est.*

CONsidera, propter unius Patrisfamilias conversionem, toti domui Salutem factam esse; Hinc discant Patresfamilias, & omnes Prælati, ac Domini, eos multiplici obligatione teneri, ut boni sint, nec sint mali. Discant, eos non solum sibi solis malos esse, sed aliis pluribus, quos exemplo corrumpunt, & à quibus impediunt benedictionem Dei, inducunt maledictionem. Discant etiam famuli, qualem debeant delectum facere in Dominis conquirendis: tales scilicet quærant, quorum vita, sit illis disciplina morum, causa salutis. Discant etiam omnes, quantum boni unus justus in domo, in urbe, in populo possit. Ecce enim quia Zachæus Filius Abrahamæ factus est, toti domui salus statim facta est. Sic posteaquam Centurio credidit in Christum, credidit etiam domus tota. Discant denique præcipuè Magnates, & quorum auctoritas apud alios aliqua est, quam grandi subjaceant periculo damnationis, non solum propter sua, sed etiam propter aliena peccata. Hoc enim est illud quod dicitur crebrò, Dominos parvis peccatis Deum offendere non posse.

11. *Hodie oportet esse.*

Vidimus quomodo oporteat Deum in Dominibus manere nostris, videamus quomodo nos in domo Dei oporteat manere. Domus Dei Templum est, Ecclesia Catholica est, homo totus est, cælestis patria est. Oportet nos in templis

g. Druze
Bickl
operi ascet
Tomus III
N. V
58

plis manere reverenter & frequenter. Reverentia templorum consistit, ut in iis orationes faciamus, Verbum Dei, Voluntatem Dei audiamus, dicamusque, decenter in iis conversemur, eaque tractemus, conservemus, Sacramenta frequentemus frequenter, si diebus singulis, si diebus festis, manè, & à prandiis ea orandi causâ adeamus. Oportet nos in Ecclesia Catholica manere, quia extra hanc Arcam diluvium est, extra hoc ovile lupi sunt. Oportet autem manere fideliter, credendo omnia, quæ docet Ecclesia; obedienter, omnia faciendo quæ mandat, sive ea negativa sive affirmativa sint. Oportet nos habitare in nobis ipsis castè; quia Corpora nostra templa sunt Spiritûs Sancti, quia si Spiritu facta Carnis mortificaveritis, vivetis: Spiritualiter, carni necessaria tantùm dando, nam si animam negligimus, nec corpus salvare poterimus: quid autem prodest homini si mundum lucretur animam verò perdat! Pacificè quantum ad proximos, nulli scandalum præbendo, nulli injuriam faciendo, omnes amando. Oportet nos habitare in caelesti domo, jure, desiderio, Spe, cura. Jure curando, ut gratiam Dei, quæ est jus ad cælum conservemus; Desiderio, ut terrena fastidiendo, ad Superna anhelemus: Spe, nec præsumendo, nec desperando, à cælo excidamus, sed putemus, nos cum gratia Dei & cooperatione nostra, salutem æternam consequi posse: Cura, ut semper merita coacervemus, satagamusque, per bona opera certam facere vocationem & Salutem nostram; Utique contendamus per angustam portam, & rapinâ vim facere cælo conemur, ut denique cum metu & timore operemur

Salu-

Salutem, curamusque ad anteriora, priorum ob-
liti; ad bravium Supernæ vocationis, renovantes
jugiter Spiritum mentis nostræ, & super funda-
mentum fidei ædificantes, non ligna, fænum, sti-
pulam, sed aurum, argentum, lapides pretiosos,
semper parati ut prudentes Virgines; semper
vigiles, ut fideles Servi; semper lucrantes & ne-
gotiantes talentis Domini, ut boni Servi: do-
nec veniat Dominus, & deducat nos, in illam
Patriam, domum non manu factam in cælis, &
dicat; Euge Serve bone & fidelis, intra in gau-
dium. O Beati qui habitant in domo tua
illa Domine!

FINIS.

